

[Marichen Nielsen.]

ministeren også omtalte, og som på foranledning af arbejdsmarkedsnævnet på Fyn er lavet af arbejdsformidlingen i Odense. Den gør det ikke ud for at være en videnskabelig undersøgelse, men er alligevel et dokument, der kan give visse fingerpeg og kan lægges til de store undersøgelser, som er lavet både på dansk, på nordisk og på internationalt plan, bl. a. også i OECD.

Det glæder mig at høre, at arbejdsministeren har ønsket at fremskynde det arbejde, arbejdsministeriet er i gang med, og som skal gå ud på at samle og vurdere de væsentlige ting fra allerede foretagne undersøgelser.

Jeg har også noteret mig, at man nu overvejer at lade arbejdsdirektoratet inddrage folk fra formidlingen i et gruppearbejde omkring udveksling og kommentering af allerede gjorte erfaringer, og selvfølgelig anser jeg det for helt naturligt, at man inddrager arbejdsmarkedets organisationer i et arbejde omkring disse ting.

Ganske specielt glæder det mig at høre, at ministeren forbereder at ansætte en særlig konsulent i arbejdsdirektoratet til at varetage alle problemer omkring de ældre arbejdssøgende. Jeg har den opfattelse, at ordningen ligesom har en forgænger i arbejdsdirektoratets konsulent i særlige kvindesager. I den anledning vil jeg gerne udtale min tilfredshed med, at man også tænker på det lokale arbejde ved at pege på, at særlige arbejdskonsulenter skal have til hovedopgave at beskæftige sig med de ældres vanskeligheder.

Man taler om midaldrende og ældre og nævner de 45-årige. Odense AF's undersøgelse fortæller, at ældreproblemet for butikspersonalet i detailhandelen allerede er til stede i 25 års alderen. Om kvinderne siger undersøgelsen, at kvindelige funktionærer i butiksområdet, der bliver ledige i 40 års alderen, overhovedet ingen mulighed har for at blive nyansat som heltidsbeskæftiget. Kvinderne i kontorområdet bliver sjældent nyansat efter 40 års alderen. Mænd har det

ligesom lidt bedre med hensyn til at blive nyansat efter de 40, men også for mændene er der problemer. Når kvinderne er de hårdest ramte, kunne jeg føle mig fristet til at spørge, om det er, fordi man hellere vil have to på tyve end én på fyrre; jeg ved det ikke. Men i bemærkningerne til forslaget tales der jo om anciennitetslønsystemet som medvirkende årsag til, at arbejdsgivere foretrækker yngre arbejdskraft, så måske er der noget om snakken.

Socialdemokratiet vil gerne være med til et udvalgsarbejde om dette forslag, og vi tilsiger vores fulde støtte til løsning af problemerne omkring de nævnte aldersgrupper.

Christoffersen: Jeg synes ikke, jeg kan lade være med indledningsvis at takke de to foregående talere for en meget fyldig og, så vidt jeg kunne forstå, udtømmende redegørelse for det arbejde, der allerede synes at være i gang på det område. Dette skal de naturligvis ikke have utak for, men på den anden side havde det måske nok været naturligt, hvis man også var kommet lidt mere ind på det foreliggende forslag. Jeg har nemlig opfattet det sådan, at det, som det konservative folkeparti i denne sammenhæng synes kunne være fornuftigt, var for det første at få lavet en analyse af det specielle problem og for det andet at få nedsat et uvildigt udvalg, som i løbet af en meget kort periode, nemlig et enkelt år, skulle fremsætte forskellige tanker og ideer aldeles ubundet af et tilhørsforhold til ministerier eller institutioner af forskellig art.

Nu må man jo sige, at dette forslag kun berører en del af en i øvrigt vægtig problemstilling. Arbejdsministeren har allerede til en vis grad været inde på det; vi har jo mange steder på arbejdsmarkedet stadig et problem med at få tilvejebragt en reel lige-
stilling. Vi kan, som det også tidligere er nævnt, sige, at der også er problemer for de midaldrende, som ganske vist har et erhverv, men som måske i virkeligheden gerne ville have et andet og forgæves har søgt at få det.